

Środa, 6 października 2021 r.

P9_TA(2021)0408

Odbudowa stad ryb w Morzu Śródziemnym

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 października 2021 r. w sprawie odbudowy stad ryb w Morzu Śródziemnym: ocena i dalsze działania (2019/2178(INI))

(2022/C 132/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 grudnia 2019 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu (COM(2019)0640) oraz rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 maja 2020 r. zatytułowany „Strategia »od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego” (COM(2020)0381),
- uwzględniając unijną strategię na rzecz bioróżnorodności 2030 określoną w komunikacie Komisji z dnia 20 maja 2020 r. zatytułowanym „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 – Przywracanie przyrody do naszego życia” (COM(2020)0380), w szczególności jej pkt 2.2.6 „Przywrócenie dobrego stanu środowiska ekosystemów morskich”, w tym „poprzez zachęty finansowe w formie przyszłych instrumentów finansowych dla rybołówstwa i polityki morskiej w odniesieniu do morskich obszarów chronionych (w tym obszarów »Natura 2000« oraz obszarów ustanowionych przez umowy międzynarodowe i regionalne)”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 czerwca 2020 r. zatytułowany „Dążenie do bardziej zrównoważonego rybołówstwa w UE: aktualna sytuacja i kierunki na 2021 r.” (COM(2020)0248),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 17 września 2020 r. w sprawie rocznej strategii zrównoważonego wzrostu gospodarczego na rok 2021 (COM(2020)0575),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego ⁽⁶⁾ oraz wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 (COM(2018)0390),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0005.

⁽²⁾ Dz.U. L 409 z 30.12.2006, s. 11.

⁽³⁾ Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1.

Środa, 6 października 2021 r.

- uwzględniając dyrektywę Rady (UE) 2017/159 z dnia 19 grudnia 2016 r. wdrażającą Umowę w sprawie wdrożenia Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej pracy w sektorze rybołówstwa z 2007 r. zawartą dnia 21 maja 2012 r. między Generalną Konfederacją Spółdzielni Rolniczych przy Unii Europejskiej (COGECA), Europejską Federacją Pracowników Transportu (ETF) oraz Stowarzyszeniem Krajowych Organizacji Przedsiębiorstw w Sektorze Rybołówstwa w Unii Europejskiej (Europêche) ⁽⁷⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1004 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie ustanowienia unijnych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa ⁽⁸⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2107 z dnia 15 listopada 2017 r. ustanawiające środki zarządzania, ochrony i kontroli obowiązujące na obszarze konwencji Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) ⁽⁹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1022 z dnia 20 czerwca 2019 r. ustanawiające plan wieloletni połowów eksploatujących stada denne w zachodniej części Morza Śródziemnego ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/982 zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1343/2011 w sprawie niektórych przepisów dotyczących połowów na obszarze objętym porozumieniem Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM) ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/560 z dnia 23 kwietnia 2020 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 508/2014 i (UE) nr 1379/2013 w odniesieniu do środków szczególnych mających na celu złagodzenie skutków epidemii COVID-19 dla sektora rybołówstwa i akwakultury ⁽¹²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2020 r. dotyczące wdrożenia dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej (dyrektywa 2008/56/WE) (COM(2020)0259),
- uwzględniając sprawozdanie specjalne 26/2020 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z dnia 26 listopada 2020 r. zatytułowane „Środowisko morskie – ochrona przewidziana przez UE jest szeroko zakrojona, lecz powierzchowna”,
- uwzględniając wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 9 lutego 2021 r. zatytułowany „Odnowione partnerstwo z południowym sąsiedztwem. Nowy program na rzecz regionu śródziemnomorskiego” (JOIN(2021)0002),
- uwzględniając art. 38 i 39 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając europejską politykę sąsiedztwa (EPS) UE,
- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS),
- uwzględniając strategię śródkresową GFCM (na lata 2017–2020) mającą na celu zapewnienie zrównoważonego charakteru rybołówstwa w regionach Morza Śródziemnego i Morza Czarnego,
- uwzględniając sprawozdanie Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM) z 2018 r. w sprawie stanu rybołówstwa w regionach Morza Śródziemnego i Morza Czarnego,
- uwzględniając cel zrównoważonego rozwoju nr 14 „Chronić oceany, morza i zasoby morskie oraz wykorzystywać je w sposób zrównoważony” przyjęty przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 25 września 2015 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF) z 2020 r. w sprawie monitorowania funkcjonowania wspólnej polityki rybołówstwa (STECF-Adhoc-20-01),

⁽⁷⁾ Dz.U. L 25 z 31.1.2017, s. 12.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 157 z 20.6.2017, s. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 315 z 30.11.2017, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 172 z 26.6.2019, s. 1.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 164 z 20.6.2019, s. 1.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 130 z 24.4.2020, s. 11.

Środa, 6 października 2021 r.

- uwzględniając przeprowadzoną przez Komisję Europejską w maju 2016 r. retrospektywną ocenę rozporządzenia dotyczącego Morza Śródziemnego,
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiej Agencji Środowiska nr 17/2019 pt. *Marine messages II: Navigating the course towards clean, healthy and productive seas through implementation of an ecosystem-based approach* [Komunikaty z akwenów morskich II: Kurs na czyste, zdrowe i urodzajne morza poprzez wdrożenie podejścia ekosystemowego],
- uwzględniając Konwencję o ochronie środowiska morskiego i regionu przybrzeżnego Morza Śródziemnego (zwaną dalej „konwencją barcelońską”) oraz związane z nią protokoły i decyzje UE,
- uwzględniając deklarację ministerialną państw nadbrzeżnych basenu Morza Śródziemnego przyjętą w ramach inicjatywy MedFish4Ever w Valletcie na Malcie 30 marca 2017 r.,
- uwzględniając deklarację w sprawie inteligentnych wysp z dnia 7 czerwca 2018 r.,
- uwzględniając deklarację ministerialną z dnia 26 września 2018 r. w sprawie wdrażania regionalnego planu działania na rzecz zrównoważonego rybołówstwa łodziowego na Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym,
- uwzględniając sprawozdanie z globalnej oceny różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych wydane w 2019 r. przez Międzyrządową Platformę Naukowo-Polityczną w sprawie Różnorodności Biologicznej i Funkcjonowania Ekosystemów (IPBES),
- uwzględniając sprawozdania specjalne Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) z 2019 r. w sprawie oceanów i kriosfery w zmieniającym się klimacie,
- uwzględniając część II sekcję 2 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza zatytułowaną „Granice morza terytorialnego”,
- uwzględniając pierwsze sprawozdanie z oceny Morza Śródziemnego (MAR1) przygotowane przez niezależną sieć ekspertów ds. klimatu i zmian środowiskowych w regionie Morza Śródziemnego (MedECC),
- uwzględniając sprawozdanie Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) oraz GFCM pt. „The State of Mediterranean and Black Sea Fisheries 2020” [„Stan rybołówstwa w Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym w 2020 r.”],
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa w sprawie wpływu wzrostu temperatury wód morskich na stada ryb i rybołówstwo (2019/2163(INI)),
- uwzględniając opinię Komisji Rybołówstwa dla Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie strategii „od pola do stołu” na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego (2020/2260(INI)) PECH_AD(2021)662054,
- uwzględniając swoją rezolucję z 17 kwietnia 2020 r. w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1379/2013 i rozporządzenie (UE) nr 508/2014 w odniesieniu do środków szczególnych mających na celu złagodzenie skutków epidemii Covid-19 dla sektora rybołówstwa i akwakultury (COM(2020)0142 – C9-0093/2020 – 2020/0059(COD))⁽¹³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 stycznia 2021 r. zatytułowaną „Więcej ryb w morzach? Środki na rzecz odbudowy zasobów powyżej maksymalnego podtrzymywalnego połowu, w tym obszary odbudowy stad ryb i chronione obszary morskie”⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając obecne i długoterminowe negatywne skutki społeczno-gospodarcze pandemii COVID-19 dla tego sektora, w tym dla przedsiębiorstw detalicznych i drobnych sprzedawców świeżych produktów spożywczych,
- uwzględniając art. 54 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A9-0225/2021),

⁽¹³⁾ Dz.U. C 316 z 6.8.2021, s. 28.

⁽¹⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0017.

Środa, 6 października 2021 r.

- A. mając na uwadze, że Morze Śródziemne jest jednym z obszarów o największej na świecie różnorodności biologicznej oraz basenem, w którym mieszkają społeczności nadbrzeżne uzależnione w dużym stopniu od rybołówstwa, w szczególności rybołówstwa łodziowego; mając na uwadze, że jego obecny niepokojący stan środowiska, częściowo wynikający z przełowienia, stanowi poważne zagrożenie nie tylko dla różnorodności biologicznej, ale również dla przetrwania sektora, gdzie utrata rentowności może mieć niezwykle negatywne skutki społeczno-gospodarcze dla społeczności rybackich, sektora rybołówstwa i sektorów powiązanych;
- B. mając na uwadze, że stada ryb nie mają nieograniczonych zdolności reprodukcyjnych, a popyt na ryby i ich spożycie stale rośnie;
- C. mając na uwadze, że sytuacja w Morzu Śródziemnym, zwłaszcza w jego zachodniej części – gdzie wdrażane są nowe środki, których nie można jednak jeszcze w pełni ocenić, ponieważ potrzebne są dalsze inicjatywy – i w Morzu Czarnym zasadniczo nie zmieniła się od 2003 r., tj. od początku gromadzenia danych, chociaż od 2012 r. można stwierdzić niewielki wzrost biomasy;
- D. mając na uwadze, że – jak wynika ze sprawozdania GFCM z 2020 r. w sprawie stanu rybołówstwa w regionach Morza Śródziemnego i Morza Czarnego – odsetek nadmiernie eksploatowanych stad ryb w Morzu Śródziemnym spadł z 88 % w 2014 r. do 75 % w 2018 r., co pokazuje, jak wiele jeszcze należy zrobić, lecz odzwierciedla stopniową poprawę sytuacji dzięki zaangażowaniu rybaków w regionie; mając na uwadze, że sytuacja wielu stad pozostaje krytyczna, ponieważ według STECF ponad 80 % stad poddanych ocenie naukowej jest eksploatowanych powyżej poziomów maksymalnego podtrzymywalnego połowu;
- E. mając na uwadze, że w 2019 r. przyjęto rozporządzenie ustanawiające wieloletni plan zarządzania połowami dennymi w zachodniej części Morza Śródziemnego i że musimy poczekać, aby zobaczyć, jakie będą skutki przyjętych w nim środków;
- F. mając na uwadze istotny ze społeczno-gospodarczego punktu widzenia wpływ ograniczeń działalności połowowej, który szkodzi rentowności tysięcy przedsiębiorstw, a nawet zagrażają ich przetrwaniu, co może mieć niszczycielskie skutki dla zatrudnienia i spójności społecznej obszarów nadbrzeżnych;
- G. mając na uwadze, że uszczuplenie zasobów i erozja morskiej różnorodności biologicznej zagrażają bezpieczeństwu żywnościowemu społeczności nadbrzeżnych, miejscom pracy i dochodom w całym łańcuchu wartości tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego;
- H. mając na uwadze, że nierówne stosowanie się do ograniczeń działalności połowowej uniemożliwia realizację wyznaczonych celów i stawia tych, którzy stosują się do ograniczeń, w wyraźnie niekorzystnej sytuacji;
- I. mając na uwadze, że Europejski Fundusz Morski i Rybacki powinien być wykorzystywany do łagodzenia negatywnych skutków społeczno-gospodarczych oraz do dywersyfikacji sektora;
- J. mając na uwadze, że większość śródziemnomorskiej floty rybackiej to statki prowadzące łodziowe rybołówstwo przybrzeżne, stanowiące około 84 % floty rybackiej i zapewniające 60 % miejsc pracy w basenie Morza Śródziemnego, a także mając na uwadze, że chociaż niektóre floty znacznie się zmniejszyły – w różnym stopniu w UE i w krajach pozaeuropejskich – co ma duży wpływ na gospodarkę lokalną, tendencje dotyczące liczby statków pozostały stosunkowo stabilne;
- K. mając na uwadze, że na większości obszarów nadbrzeżnych i wyspiarskich rybołówstwo łodziowe jest tradycyjną formą poławiania, która stanowi styl życia i ważne źródło utrzymania wymagające specjalnych środków i wsparcia potrzebnych do wzrostu i rozwoju;
- L. mając na uwadze, że należy osiągnąć zdrowy poziom zasobów rybnych, aby zapobiec utracie miejsc pracy i utrzymać ważne sektory gospodarki zależne od rybołówstwa;
- M. mając na uwadze, że do czynników negatywnie oddziałujących na stada ryb i różnorodność biologiczną w Morzu Śródziemnym zalicza się nie tylko połowy, lecz także problemy spowodowane przez człowieka, takie jak zanieczyszczenie tworzywami sztucznymi, rozlanie paliw, utratę siedlisk, żeglugę morską, zmianę klimatu i rozprzestrzenianie się inwazyjnych gatunków obcych;

Środa, 6 października 2021 r.

- N. mając na uwadze, że dane statystyczne wskazują na stały wzrost spożycia produktów rybnych i związany z tym wzrost importu;
- O. mając na uwadze, że można jeszcze poprawić etykietowanie produktów europejskich, aby zwiększyć wartość rybołówstwa na Morzu Śródziemnym i poprawić identyfikowalność, a jednocześnie zwalczać nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy (NNN);
- P. mając na uwadze stały spadek produkcji i konieczność przyjęcia środków w celu przywrócenia równowagi zasobów;
- Q. mając na uwadze, że rybołówstwo i akwakultura należą do sektorów, które ucierpiały najdotkliwiej z powodu pandemii COVID-19, ponieważ popyt w tych sektorach gwałtownie spada;
- R. mając na uwadze, że Komisja zaproponowała szereg tymczasowych i ukierunkowanych środków w celu sprostania wyzwaniom, przed którymi stoi sektor owoców morza w związku z COVID-19;
- S. mając na uwadze, że niestabilność polityczna i niepokoje w Libii stanowią odczuwalne zagrożenie dla rybaków z UE działających w południowej części basenu Morza Śródziemnego, narażając ich wolność osobistą i bezpieczeństwo operacji połowowych;
- T. mając na uwadze, że podczas gdy rybacy unijni są zobowiązani do przestrzegania przepisów dotyczących ochrony stad ryb, rybacy z pozostałych krajów śródziemnomorskich nie są do tego zobowiązani, co podważa działania mające na celu odbudowę stad ryb i równocześnie stanowi niełojalną konkurencję dla rybołówstwa UE;
- U. mając na uwadze, że Morze Śródziemne ociepla się nawet o 20 % szybciej niż reszta świata; mając na uwadze, że według MedECC do 2050 r. zmiana klimatu może doprowadzić do lokalnego wyginięcia do 50 % ryb komercyjnych i bezkręgowców morskich;

Poprawa warunków prawnych

1. wzywa Komisję, by po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Morza Śródziemnego (MED-AC) zidentyfikowała przeszkody w procesie odbudowy stad ryb, w tym przeprowadziła analizę realizacji strategii GFCM na lata 2017–2020, z myślą o włączeniu jej ustaleń do strategii na lata 2021–2030, zapewniając podjęcie praktycznych kroków w celu odbudowy stad ryb, w tym rozważenie – w razie potrzeby i uznania za zasadne – działań o charakterze ustawodawczym i nieustawodawczym;
2. z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji przedstawioną w unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030, w której przewidziano objęcie ochroną co najmniej 30 % obszarów morskich w UE, w tym poprzez stworzenie obszarów odbudowy stad ryb, jak przewidziano w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb);
3. uważa, że należy zapewnić skuteczne umocnienie i rozwój istniejących chronionych obszarów morskich oraz że rybacy muszą być zaangażowani w etap przygotowywania i zarządzania;
4. podkreśla, że należy włączyć ocenę wyznaczenia i skuteczności takich obszarów do przyszłego sprawozdania w sprawie funkcjonowania wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb); wzywa GFCM do wykorzystania udanego przykładu obszaru odbudowy zasobów rybnych w głębi Jabuka/Pomo;
5. wzywa Komisję do zapewnienia równych warunków działania dla wszystkich sektorów gospodarki w tworzeniu skutecznie zarządzanych i połączonych morskich obszarów chronionych;
6. wzywa Komisję do uwzględnienia potrzeb krajów śródziemnomorskich poprzez zapewnienie wsparcia naukowego i technicznego dla tych krajów, aby mogły one korzystać z regionalnych i międzynarodowych mechanizmów finansowania oraz rozwijać projekty dotyczące zrównoważonego rozwoju;
7. zwraca się do Komisji, by oceniła, czy należy ustanowić nowe plany zarządzania stadami z myślą o osiągnięciu celów społecznej, gospodarczej i środowiskowej zrównoważoności określonych w WPRyb;
8. przypomina, że celem WPRyb jest osiągnięcie wskaźnika eksploatacji na poziomie maksymalnego podtrzymywalnego połowu najpóźniej do 2020 r. w odniesieniu do wszystkich stad;

Środa, 6 października 2021 r.

9. zauważa z zaniepokojeniem, że sytuacja wielu stad jest nadal nieznana; apeluje o podwojenie wysiłków w celu lepszego gromadzenia danych, tak by lepiej opracowywać niezbędne środki w zakresie zarządzania;
10. przypomina, że celem dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej jest osiągnięcie lub utrzymanie dobrego stanu środowiska morskiego najpóźniej do 2020 r.;
11. wzywa Komisję Europejską, by, inspirując się dobrym przykładem dotyczącym tuńczyka błękitnopłetwego, zbadała wprowadzenia całkowitego dopuszczalnego połowu (TAC) w perspektywie długoterminowej w odniesieniu do niektórych gatunków, w tym morszczuka, oraz by przedstawiła wniosek podczas oceny planu wieloletniego w 2024 r.;
12. przypomina, że skuteczność chronionych obszarów morskich i innych obszarów chronionych zależy od tego, czy opowiedzą się za nimi rybacy, społeczności nadbrzeżne i inne zainteresowane strony; wzywa Komisję, by rozważyła potrzebę ułatwienia aktywnego udziału sektora rybołówstwa, w tym jego tradycyjnej części, społeczności lokalnych i wszystkich zainteresowanych stron w projektowaniu chronionych obszarów morskich, zarządzaniu nimi i ich monitorowaniu;
13. wzywa UE i jej państwa członkowskie do działania na rzecz położenia kresu „parkom istniejącym jedynie na papierze” na Morzu Śródziemnym oraz do ustanowienia chronionych obszarów morskich jako części spójnej sieci skutecznie zarządzanych i połączonych obszarów, w tym obszarów morskich i głębinowych; przypomina o wymogu zaprzestania połowów przy użyciu narzędzi mających kontakt z dnem na głębokości poniżej 400 m na obszarach, o których wiadomo, że istnieją na nich wrażliwe ekosystemy morskie lub zachodzi prawdopodobieństwo, że takie ekosystemy tam istnieją;
14. zachęca UE i jej państwa członkowskie do rozszerzenia sieci obszarów odbudowy stad ryb w ramach WPRyb i GFCM, zwłaszcza w przypadku gdy istnieją wyraźne dowody na obecność wysokiej koncentracji ryb poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony lub tarlisk stad dennych; podkreśla, że należy włączyć ocenę wyznaczenia i skuteczności takich obszarów do przyszłego sprawozdania w sprawie funkcjonowania WPRyb; wzywa GFCM do wykorzystania udanego przykładu obszaru odbudowy zasobów rybnych w głębi Jabuka/Pomo;
15. wzywa GFCM do zaproponowania ambitnej i całościowej nowej wspólnej strategii na rzecz rybołówstwa i akwakultury w basenie Morza Śródziemnego i Morza Czarnego na lata 2021–2025, która musi obejmować skuteczne i zrównoważone środki zarządzania na szczeblu regionalnym i krajowym, zgodnie z podejściem opartym na MSY; wzywa GFCM do zajęcia się takimi kwestiami, jak globalne ocieplenie, połowy NNN i połowy rekreacyjne, a także do ustanowienia nowych obszarów odbudowy zasobów rybnych;
16. ubolewa nad brakiem danych naukowych dotyczących rybołówstwa rekreacyjnego; wzywa państwa członkowskie UE i GFCM do pełnej oceny wpływu rybołówstwa rekreacyjnego na zarządzanie zasobami rybnymi i jego wkładu w to zarządzanie oraz do uwzględnienia go w ich planach zarządzania;
17. podkreśla znaczenie monitorowania i kontroli oraz skutecznej współpracy regionalnej w zakresie zarządzania żywymi zasobami morza;
18. wzywa Komisję do promowania celów Europejskiego Zielonego Ładu na szczeblu GFCM oraz do wspierania zrównoważonego zarządzania oceanami i zarządzania stadami ryb za pomocą odpowiedniego finansowania;
19. wzywa Komisję do dopilnowania, aby każdy wniosek ustawodawczy mający na celu zwiększenie zasobów rybnych, który ogranicza działalność połowową, był poprzedzony szeroko zakrojoną oceną skutków w celu ilościowego określenia jego możliwego wpływu społeczno-gospodarczego i środowiskowego na społeczności przybrzeżne oraz na produktywność i konkurencyjność unijnych przedsiębiorstw rybackich i łańcucha produkcyjnego, a także by był on wspierany najlepszymi dostępnymi danymi naukowymi udostępnianymi zainteresowanym stronom związanym z sektorem rybołówstwa;
20. w związku z opracowaniem Europejskiego Zielonego Ładu oraz strategią na rzecz bioróżnorodności i strategią „od pola do stołu”, które ten ład realizują, a także z uwagi na ważny wpływ, jaki będzie on miał na działalność połowową w ogóle, a na Morzu Śródziemnym w szczególności, apeluje ponadto o przeprowadzenie oceny skutków tych środków i ich stosowania w sektorze rybackim i akwakultury, przy czym należy wziąć pod uwagę specjalny status Morza Śródziemnego dzielonego z krajami spoza UE stosującymi odmienne przepisy;
21. podkreśla brak precyzyjnej kwantyfikacji konsekwencji, jakie mają dla stad ryb wszelkie inne czynniki niezwiązane z działalnością połowową mające na nie wpływ, takie jak zanieczyszczenie, globalne ocieplenie, gatunki obce, eksploatacja węglowodorów, pogłębianie lub transport morski; podkreśla, że ten brak informacji uniemożliwia podejmowanie wystarczająco odpowiednich i skutecznych decyzji gwarantujących ochronę stad i ekosystemów morskich;

Środa, 6 października 2021 r.

22. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o dopilnowanie, by wszelkie inicjatywy ustawodawcze i nieustawodawcze były realizowane we współpracy ze stowarzyszeniami rybaków, w tym z gildiami (*cofradías*), w ramach modelu współzarządzania;
23. podkreśla, że ewentualne przyszłe środki ustawodawcze mające na celu odbudowę stad ryb w Morzu Śródziemnym oraz wpływające na działalność połowową europejskiego sektora rybołówstwa należy wdrażać stopniowo i proporcjonalnie do możliwości działania; podkreśla ponadto, że ważne jest, aby wszelkie przyszłe wnioski ustawodawcze nie przewidywały zbyt dużych obciążeń biurokratycznych i finansowych dla europejskiego sektora rybołówstwa, a zwłaszcza dla sektora tradycyjnego rybołówstwa łodziowego;
24. podkreśla, że wszelkie inicjatywy ustawodawcze mające na celu ochronę i odbudowę stad ryb w Morzu Śródziemnym nie powinny sprowadzać się wyłącznie do środków ograniczających działalność połowową, lecz powinny stosować podejście holistyczne do tego problemu i mierzyć się wspólnie z wszystkimi zagrożeniami prowadzącymi do wyniszczenia stad;
25. podkreśla potrzebę stanowienia prawa z uwzględnieniem podejścia ekosystemowego, umożliwiającego identyfikację i analizę wszystkich interakcji mających wpływ na stada ryb, z uwzględnieniem nie tylko działalności połowowej, ale także czynników nacisku zakłócających jej równowagę oraz obecności nowych gatunków inwazyjnych;
26. podkreśla, że odnowa bardzo przestarzałych flot rybackich działających na Morzu Śródziemnym – zarówno statków, jak i silników – miałaby pozytywny wpływ, gdyż spowodowałaby zmniejszenie ich wpływu na środowisko, zwiększenie efektywności paliwowej i obniżenie emisyjności statków oraz poprawę bezpieczeństwa i warunków pracy na statkach; przypomina, że porozumienie w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR) ułatwia wsparcie w tym zakresie;
27. wzywa Komisję do ochrony konkurencyjności i zrównoważonego rozwoju całego sektora rybołówstwa i związanego z nim łańcucha produkcyjnego, poprzez promowanie wartości produktów rybołówstwa oraz poprawę etykietowania i identyfikowalności, ze szczególnym uwzględnieniem środków gwarantujących, że produkty importowane spełniają normy europejskie;
28. wzywa Radę i Komisję do pozytywnej oceny stanowiska Parlamentu w sprawie trwającego przeglądu rozporządzenia (WE) nr 1005/2008⁽¹⁵⁾ (rozporządzenie w sprawie połowów NNN), zwłaszcza w odniesieniu do wniosku Parlamentu dotyczącego wprowadzenia środków ochronnych, pod pewnymi warunkami, na mocy których preferencyjne stawki celne na produkty rybołówstwa i akwakultury są tymczasowo zawieszane w państwach spoza UE, które nie współpracują we właściwy sposób w zwalczaniu nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów;
29. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o poprawę etykietowania i identyfikowalności wszystkich produktów rybołówstwa w celu zapewnienia konsumentom jaśniejszych informacji na temat pochodzenia produktu, gatunku oraz informacji na temat innych aspektów, takich jak metody produkcji i stosowane normy dotyczące chwytania i przetwarzania, w tym dla produktów przywożonych spoza UE;
30. wzywa komisarza odpowiedzialnego za rybołówstwo i gospodarkę morską do ustanowienia organu konsultacyjnego z udziałem państw spoza UE położonych w regionie Morza Śródziemnego w celu ograniczenia nieuczciwej konkurencji i zapewnienia równych szans europejskim rybakom i kobietom pracującym w tym sektorze;
31. wzywa państwa członkowskie do zwalczania połowów NNN poprzez zwiększenie przejrzystości operacji połowowych oraz działania w zakresie monitorowania i kontroli;
32. wzywa państwa członkowskie do zwiększenia zdolności w zakresie kontroli rybołówstwa oraz do ułatwienia wymiany najlepszych praktyk i celów między państwami członkowskimi na poziomie taktycznym w perspektywie krótkoterminowej, przy wsparciu Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa (EFCA);
33. wzywa państwa członkowskie basenu Morza Śródziemnego do ustanowienia dodatkowej liczby obszarów ograniczonych połowów GFCM ze skutkiem natychmiastowym, aby chronić nadmiernie eksploatowane ekosystemy morskie, z uwzględnieniem obszaru odbudowy zasobów rybnych w głębi Jabuka/Pomo jako przykładu najlepszych praktyk;
34. wzywa Komisję, by rozważyła włączenie rybołówstwa do polityki sąsiedztwa UE jako narzędzia pobudzania współpracy regionalnej;

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

Środa, 6 października 2021 r.

35. nalega, by celem prawidłowego i obowiązkowego stosowania WPRyb było osiągnięcie odpowiedniej równowagi między zrównoważeniem środowiskowym, gospodarczym i społecznym;
36. wzywa Komisję do jak najszybszego przeprowadzenia analizy danych środowiskowych i społeczno-gospodarczych dotyczących sektora rybołówstwa Morza Śródziemnego, aby ocenić wpływ kryzysu związanego z COVID-19 na sektor rybołówstwa, a także do uwzględniania tej oceny podczas podejmowania decyzji w przyszłości;
37. wzywa Komisję do wykorzystania tej analizy przy opracowywaniu strategii politycznych, ułatwianiu współpracy badawczej i współpracy ze wszystkimi podmiotami w całym regionie Morza Śródziemnego, w tym z nadbrzeżnymi państwami UE i spoza UE, aby ocenić możliwość wystąpienia sporów między flotami ukierunkowanymi na te same żywe zasoby morza, które znajdują się na wrażliwych obszarach wód międzynarodowych, oraz uniknąć takich sporów;
38. zwraca się do Komisji, aby przeanalizowała skutki społeczne, gospodarcze i środowiskowe, a także wpływ na stada ryb w sektorze rybołówstwa rekreacyjnego i aby uwzględniła tę analizę w środkach, jakie zostaną ewentualnie przyjęte;
39. wzywa państwa członkowskie do właściwego wykorzystania zasobów EFMRA w celu zrekompensowania tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, które musi tymczasowo zawiesić działalność ze względu na środki ochronne, zgodnie z zasadami i postanowieniami EFMRA;
40. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by wspierały możliwości oferowane przez adaptacyjne i ostrożnościowe współzarządzanie i zarządzanie oparte na ekosystemie, których ostatecznym celem jest osiągnięcie zrównoważonego zarządzania zasobami rybnymi w oparciu o kontrolę nakładu połowowego i selektywności w działalności połowowej na Morzu Śródziemnym;

Przeciwdziałanie wpływowi innych rodzajów działalności i presji gospodarczej na odbudowę zasobów rybnych

41. z zadowoleniem przyjmuje prace prowadzone na szczeblu GFCM od 2017 r. w celu opracowania i przyjęcia strategii radzenia sobie z potencjalnymi skutkami zmiany klimatu dla rybołówstwa;
42. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia przepisów wprowadzających zakaz kotwiczenia i cumowania dużych statków prywatnych w odległości do 300 metrów od linii brzegowej i w chronionych siedliskach, na tej granicy 300 metrów i na redzie, ze względu na ich silny wpływ na wrażliwe ekosystemy, takie jak podmorskie łąki *Posidonia oceanica*;
43. wzywa Komisję do opublikowania analizy wpływu różnych rodzajów działalności człowieka i źródeł zanieczyszczeń, zarówno lądowych, jak i morskich, na zasoby rybne i ekosystemy morskie;
44. podkreśla, że brakuje zasobów do prowadzenia badań naukowych i oceny stad w Morzu Śródziemnym, zwłaszcza zasobów ludzkich;
45. wzywa państwa członkowskie do finansowania szkolenia nowych ekspertów naukowych;

Intensywniejsze gromadzenie danych i badania

46. podkreśla potrzebę promowania łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego i technik połowowych o niewielkim wpływie na Morze Śródziemne, w tym nałożenia na państwa członkowskie obowiązku przydzielenia tym łowiskom większej części uprawnień do połowów w odniesieniu do tych dwóch rodzajów połowów, w przypadku których wprowadzono TAC, zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;

Przyznanie podmiotom gospodarczym większej roli w podejmowaniu decyzji i gromadzeniu danych

47. wzywa Komisję do przeprowadzenia analizy ekonomicznej społecznych skutków zmniejszenia się zasobów rybnych w Morzu Śródziemnym i wpływu, jaki ma to na zatrudnienie, aby znaleźć odpowiednie środki wsparcia zapewniające sprawiedliwe i zrównoważone przejście na połowy o niskim wpływie na zasoby;
48. zwraca się do Komisji i państw członkowskich, aby umożliwiły wykorzystanie środków EFMRA zarówno do celów analizy danych, jak i na ewentualne działania, jakie mogą z nich wyniknąć, z myślą o wsparciu zrównoważonego rozwoju, innowacyjności i dywersyfikacji sektora;
49. wzywa do większego zaangażowania władz lokalnych i regionalnych oraz instytutów naukowych, jak również podmiotów lokalnych w gromadzenie danych dotyczących połowów selektywnych, w ścisłej współpracy z Komitetem Naukowo-Technicznym i Ekonomicznym ds. Rybołówstwa (STECF);

Środa, 6 października 2021 r.

50. apeluje, aby promować wymianę dobrych praktyk i innowacje w celu poprawy selektywności narzędzi połowowych oraz zbiórki odpadów morskich dzięki uznaniu roli rybaków jako strażników morza, co spowoduje, że środowisko morskie będzie zdrowsze i czystsze;
51. podkreśla, że pełne osiągnięcie wszelkich celów związanych z odbudową zasobów w Morzu Śródziemnym oraz właściwe wdrożenie przepisów przyjętych przez europejskich ustawodawców zależy od skutecznego udziału sektora rybołówstwa;
52. wzywa Komisję do poprawy i wzmocnienia współpracy i dialogu z komitetami doradczymi, rybakami i specjalistami w społecznościach nadbrzeżnych, z należytym uwzględnieniem ich poglądów i uznając znaczenie rybaków, kobiet pracujących w tym sektorze oraz odpowiednich organizacji zawodowych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego w formułowaniu przepisów, które mają być wdrażane, oraz w procesach decyzyjnych;
53. wzywa państwa członkowskie, by umożliwiły ustanowienie modeli współzarządzania rybołówstwem na szczeblu lokalnym, opartych na uczestnictwie, konsultacjach i wspólnym podejmowaniu decyzji przez odpowiednie zainteresowane strony; zwraca uwagę, że te plany zarządzania wymagają kompleksowego monitorowania połowów w celu zagwarantowania zrównoważonego wykorzystywania zasobów, jak również zapewnienia wyważonych warunków społeczno-gospodarczych w sektorze rybołówstwa z myślą o zrekompensowaniu różnic między segmentami floty;
54. podkreśla, że współzarządzanie opiera się na utrzymaniu usług ekosystemowych i na zachowaniu eksploatowanych ekosystemów dzięki ich ochronie, co wiąże się z przyjęciem podejścia ekosystemowego do połowów i zarządzania adaptacyjnego oraz z wprowadzeniem stałego systemu informacji, analizy i działań, który uwzględnia nowe informacje, bazuje na informacjach zwrotnych i jest operacyjny przy podejmowaniu decyzji;
55. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie planu działania w 2018 r. w celu zapewnienia zrównoważonej przyszłości tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego i środowiska morskiego w regionie, a także uruchomienie platformy „Przyjaciele rybołówstwa małoskalowego”;
56. podkreśla, że każdy cel związany z ochroną powinien opierać się na najlepszych dostępnych opiniach naukowych;

Zapewnienie praworządności

57. potępia stałe naruszanie prawa morza na Morzu Śródziemnym, w tym porwania osób, rekwizycje statków, nielegalne więzienie, zastraszanie, kontrole, nękanie, napady i niesprawiedliwe procesy rybaków unijnych wykonujących swoją pracę, wytaczane z wyraźnym naruszeniem międzynarodowych zobowiązań w zakresie przestrzegania praw człowieka;
58. wzywa Komisję, by przeanalizowała sytuację na Morzu Śródziemnym i oceniła możliwość wprowadzenia ustaleń operacyjnych umożliwiających ochronę europejskich marynarzy i statków;
59. wzywa Komisję do podjęcia dialogu z tymi państwami Afryki Północnej, które nie przestrzegają zasad i decyzji UNCLOS i GFCM, aby zapewnić bezpieczeństwo i równe warunki działania wszystkim rybakom z UE;
60. apeluje do Komisji, aby promowała inicjatywy mające na celu znalezienie z krajami sąsiadującymi wspólnych rozwiązań służących poszanowaniu umów zawartych w ramach regionalnych organizacji ds. rybołówstwa oraz uczestniczeniu we właściwym zarządzaniu stadami ryb i ich odbudowie;
61. wzywa Komisję, aby za pośrednictwem swoich agencji podejmowała szersze zakrojone działania na rzecz monitorowania wód terytorialnych UE w celu identyfikacji statków spoza UE prowadzących nielegalne połowy na wodach terytorialnych UE i morskich obszarach chronionych oraz w celu zwiększenia bezpieczeństwa warunków pracy rybaków w UE; podkreśla, że w związku z tym podstawowe znaczenie ma zapewnienie tym agencjom odpowiedniego finansowania i zasobów kadrowych;
62. wzywa Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa do tego, aby w południowej części basenu Morza Śródziemnego zintensyfikować działania Unii w zakresie prawa międzynarodowego, bezpieczeństwa i praworządności;

o

o o

63. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.